

רבונו תם	מוצאי שבת	הדלקת נרות	תל אביב
19:51	19:16	18:17	תל אביב
19:54	19:19	18:15	ירושלים
19:50	19:15	18:16	חיפה

שבת שלום ומבורך!
העלון טעון גניזה

אור הפרשה

נ"ל ע"י מוסדות אור דוד בראשות הרה"ג דניאל זר שליט"א

י"ב תשרי תשע"ט ♦ גיליון 32 ♦ פרשת האזינו

הרה"ג דניאל זר שליט"א
ראש הישיבה והמוסדות

מעלת המוסר והביקורת

מה הדבר החשוב ביותר שיכול ללהדריך אותנו בדרך הישרה...

חג הסוכות

מקבלות את פנינו בשמחה, צעות להן בחצרותינו וברחובותינו הסוכות האהובות, בשלל גווניהן וצבעיהן, ומכניסות אותנו לאווירתו של החג הנפלא הזה, הממלא את נשמתנו בשמחה יהודית טהורה. הקישוטים הצבעוניים הנתלים בחדווה, ומירוץ הקניות והסידורים בימים העמוסים ביותר בשנה - מעלים בנו את הטעם המתוק של שמחת החג המתקרב ובא...

בעוד מספר ימים נתכנס כולנו אל תוך מציאות רוחנית, המרוממת אותנו טפח וטפחיים, ומשמחת את ליבנו בכפל כפליים. ניכנס לצלו של אבינו האהוב עליו התרפקנו באהבה מראש חודש אלול, אבא שחנן אותנו בשנה טובה בראש השנה, ואבא שקירב אותנו ואימץ אותנו אליו, טהורים נקיים וזכים...

חג הסוכות ניתן לנו כזכר לענני הכבוד, בהם הסתופפנו ובצילם חיינו בצאתנו ממצרים. החג הזה זכה לתואר זמן שמחתנו, זהו החג והמועד שמהותו שמחה, מצוותו שמחה, כל כולו זועק שמחה, 'ושמחת בחגך'. זהו החג בו רגליים נישאות אל על בריקודי שמחת בית השואבה, מהסוכות נשמע קול זמירות השירה המשמחת, אפילו האנשים ברחוב - חייכנים ושמחים מהרגיל...

לא רק שחג הסוכות הוא חג השמחה בעת קיומו, אלא שהוא המעיין ממנו נובעת השמחה לכל ימות השנה, וכפי שגילה הרה"ק רבי מרדכי מטשערנוביל זי"ע, שהמילים 'זמן שמחתנו' - הן מלשון זימון לשמחתנו, כי בחג הזה אנו מזמינים את השמחה לליבנו לכל ימות השנה. וככל שנשקיע יותר בלשאוב את השמחה ולשאוף אותה לתוך נפשנו - נבטיח לעצמנו יותר כוחות ואנרגיות שמחות בכל ימות השנה, גם בימים קודרים בחורף או מזיעים בקיץ...

ברנו בחסדי ד' יתברך, את הימים הנוראים: אלול, ר"ה, עש"ת, יו"כ, וב"ה אנו זוכים להתחיל שנה חדשה, של ביקורת, של התבוננות. האמת שזה החיים של האדם, כמו שאמר שלמה המלך ע"ה: החזק במוסר אל תרף, נצרה כי היא חייה. משל למי שעומד חלילה לטבוע בים, זורקים לו חבל ואומרים לו החזק היטב, אם אינך מחזיק אתה טובע. כך אומר שלמה המלך: **אתה רוצה לחיות חיים מתוקנים, אל תעזוב ביקורת, אל תרפה ממוסר! החיים שלך תלויים בזה.**

אם אתה רוצה דרך סלולה, למד מוסר. אדם המחפש ביקורת הוא אדם חכם. ואמרו בספרים הקדושים: כצורך האדמה למטר כן צורך האדם למוסר. אדמה בלי גשם כולה חרולים, עלו קמשונים קוצים ודרדרים, כך אדם בלי מוסר נעשה מושחת ורע ופרא אדם. הביקורת, הבקרה היא חלק בלתי נפרד מהחיים. לכל מערכת תקינה בעולם יש מערכת בקרה, לכל מפעל יש מבקר, לכל מטוס אונייה וצוללת חלליות ומכוניות. למדינה יש מבקר מדינה, לצבא, לבית המשפט. כי בלי בקרה המפעל קורס, בלי ביקורת יש חורבן.

אולם האסון הגדול, כי לדבר החשוב ביותר, שלמענו נעשו כל הדברים האלו, אין מערכת בקרה, ומי הוא? **זה האדם בעצמו!** מה שהוא רוצה עושה, מה שבא לו הוא מדבר, מה שהוא רוצה אוכל, עם מי שהוא רוצה הוא הולך. "אני יעשה מה שבא לי" אין מי שיאמר לו מה לעשות, אין מי שיבקר אותו. ומה באים לכל הקלקולים שיש היום, כל החורבן שיש ברחוב, הקנאה התאוה והכבוד. אנחנו במאה העשרים ואחת... ומה אומר הקב"ה? אני מחפש מחשבים? אני מחפש מטוסים? איפה הבנים שלי?! איפה הבנות שלי?! אותם הוא מחפש! אחד מחכמי אתונה, הלך בעוד היום גדול ואבוקה בידו. כאשר

מתוך דרשתו השבועית של הרה"ג דניאל זר שליט"א המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

			
רגע חושבים 4 עמוד	פינת ההלכה 3 עמוד	פרשת השבוע 3 עמוד	סיפור לשבת 2 עמוד

מרוצה, השמחה ממנו והלאה. 'מה לך רבי יהודי', שאל אותו הרב מבריסק ברוך, 'מדוע פניך נפולות, והלא חג השם לנו? אמת, האובדן קשה, המידע על היהודים הרבים שנפלו קורע את הלב, המצב כלל אינו מזהיר. ובכל זאת, הן חג הסוכות היום!'

'בשל כך אני מתאבל', השיב אותו יהודי. 'וכי אני מתאבל על ביתי שנחרב או על פצעיי הרבים? אני מצטער על כי אין לי אתרוג, ויותר מזה - אינני מכיר מישהו שיש לו אתרוג! אני רוצה מחר בבוקר לברך על ארבעת המינים, אך חסר לי אתרוג! וכיצד לא אבכה ואצטער?'

'תנוח דעתך', השיבו הגרי"ז, 'הבאתי עמי אתרוג, הוא שמור אצלי, הוא כשר ואפילו מהודר, ולא ניזוק כלל. יש אתרוג! - כשמוע היהודי את הבשורה הזו, קפץ משמחה ויצא בריקוד. 'מה לי חרב ביתי, מה לי נתון בעיצומה של מלחמה אכזרית. אתרוג יש לי, א-ת-ר-ו-ג!', שב ואמר את שם פרי עץ ההדר הנשאף כל כך...

כהרף עין, יצא היהודי לרחובה של עיר, עבר בין סוכות היהודים ובישרם כי אצל הרב מבריסק, לא יאומן כי יסופר, יש אתרוג! מי היה מאמין! ואז, שבה ורבתה השמחה בבתי היהודים, הם חשו נחמה בעצם הבשורה, רוח מרעננת שרתה עליהם: הנה, גם בתוך התופת ובעיצומה של האימה, תהיה להם הזכות לברך על האתרוג הנדיר והיקר...

ואז, שב והתרחש מחזה, שבאמת אמרו שמפתיע היה יותר מן הראשון. לאחר חצות ליל, החלו יהודים להתגנב בחשיכה אל חצר הבית בו התאכסן הרב מבריסק. כה עז היה חפצם לברך על האתרוג, כה גדולה היתה שאיפתם לאחוז בידיהם את ארבעת המינים, עד שבאישון ליל, לאחר יום מעייף בו יצאו מהבונקרים, שיקמו חלק מהנזקים, בנו סוכות והכינו את צורכי החג ככל שיכלו - אף אחד מהם לא פנה לישון...

אחד אחד, בחושך, בעלטה, יצאו מסוכותיהם, הגיעו לחצרו של הרב, ונעמדו בתור בשורה ארוכה. עוד לפני עלות השחר, כשחושך אפילה שרר למלוא האופק, עמדו מאות יהודים שרק עיניהם ריצדו בחשיכה, נצצו באפילה הסמיכה. אמנם, הם באמצע מלחמה, אמנם, ימים קשים עוברים עליהם, אך הם מבקשים לזכות לברך על האתרוג!

עם עלות השחר, החלו היהודים לעבור אחד אחד אל תוך חדר הרב, מבקשים ללטף במגעם את ארבעת המינים הקדושים, להחזיק בידיהם את הלולב והאתרוג עם ההדס והערבה. בשמחה עצומה עמדו ובירכו 'על נטילת לולב' ו'שהחינו', וכמעט שיצאו בריקוד משותף על הזכות הכבירה...

בהתבוננות מעמיקה בסיפור המרגש הזה, המופיע בספר 'טללי אורות', נוכל לגלות את האור הבוקע מחג הסוכות. כי הדבר היחיד שיכול להניע יהודים בעיצומה של התופת לשמחה אמיתית, המנוע היחיד שיכול להוביל יהודים פצועים וניזוקים להתמסר לשמוח בסוכות מטות ליפול ובאתרוגים נדירים, הוא רק השמחה שלהם בבוראם, בקשר שלהם עם אביהם שבשמים, בכך שבחג הזה הם מוכיחים את אהבתם אליו בכל נימי נפשם!

כי כשיהודי זוכה לקרבת ה' אמיתית, דווקא במצבים קשים הוא קופץ על החיבור שלו עם אביו שבשמים, הוא שש על ההזדמנות לשמוח עם בוראו. ככל שנשמח בחג הזה, ונפנים כי הוא הזמן בו אנו מבטאים מתוך שמחה ואושר את החיבור והקשר שלנו עם אבינו שבשמים, כך באמת נזכה להדק את החיבור שלנו עמו ולהמשיך את הקשר שלנו עמו לכל ימות השנה, מתוך רוב שמחה ואושר!

הבה נשמח במצוות החג הזה, הבה נרקוד בצאתנו לסוכה, הבה נשוש עם לקיחת ארבעת המינים. הבה נעריך את הזכות העילאית לה זכינו, הבה נתרגש כראוי בעומדנו בפתח הסוכה. מצות היום היא בשמחה, הסוכה וארבעת המינים נותנים לנו את היכולת לשמוח עם כל הלב, להתחבר לאבא שבשמים במצוותיו האהובות, ולהתרפק בצילו בשמחה אין קץ!

סוכות של ניצולים

מה עשו יהודי וורשא לאחר שפסקו ההפצצות של הגרמנים?

היה זה עם תחילת ימי השואה האיומה, בימים שאיש עוד לא שיער ולא העלה על דעתו את האסון האכזרי המתרגש ובא. מלחמת העולם השנייה החלה ביום י"ז באלול תרצ"ט, עם פלישת הצבא הגרמני ימ"ש לפולין. מאות אלפי אנשים נמלטו בתוך מספר שבועות מכל הערים והפרברים, והגיעו לעיר הבירה וורשא, המעוז הפולני האחרון.

רבבות יהודים נמלטו מכל רחבי פולין והתרכזו בוורשא, מסתתרים שם מאימת ההפצצות הגרמניות הבלתי פוסקות. קול הרעש החריש אזוניים, טונות של חומרי נפץ 'נפלו' מהמטוסים הגרמניים שטסו בשמים, וכל חפץ חיים נמלט לבונקר קרוב כל אימת שיכל, כדי להישאר חי ולא להצטרף למנין המתים ההולך ועולה...

בערב חג הסוכות נכנעה פולין. הצבא הגרמני נצר את הפצצותיו הכבדות, קול שאון התותחים נדם. שקט מתוח השתרר בחללה של וורשא, והאנשים החלו לצאת אט אט מחוריהם, בוחנים את פצעייהם ומביטים בהריסות בתיהם. היה זה יום ראשון של שקט מפתיע אחרי שבועות של הפצצות מרעישות, ומנגד - יום של כאב עצום בהתגלות מימדי ההרס, והנזק האדיר לבתים ולרכוש.

בין הפליטים היהודים בוורשא, נמנה הגרי"ז מבריסק זצ"ל. גם הוא נמלט לכאן בצוק העתים, וגם הוא - ככל אחיו היהודים, יצא בשעות הצהריים של ערב סוכות מהמרתף בו הסתתר. לנגד עיניו נגלו שוד ושבר, מאות יהודים שנרצחו ואיש אפילו לא ידע מתי, נזק אדיר, הרחובות כולם היו עיי חרבות ממש.

ואז, בתוך התופת, בעיצומה של האימה, נראה מחזה נדיר ומעורר השתאות. בעוד הנכרים עסוקים בבקרת נזקים וברצון לשקם קמעא את בתיהם ההרוסים, הרי שקבוצה גדולה מהיהודים היו עסוקים בדבר אחר לחלוטין. לא פחות ולא יותר, עם צאתם מהבונקרים ולמרות מראות ההרס האיומים שנגלו לעיניהם, איש מהם לא פנה לטפל בביתו או בפצעיו...

דבר אחד עמד בראש מעייניהם, בו היו עסוקים. אותם ניצולים אצו רצו בין ההריסות, מחפשים בהתלהבות חלקי דפנות או וילונות שמוטים, ענפים ירקוקים, וקורות ששרדו מן ההפצצות. עיניהם ברכו כשמצאו סכך כשר, רגליהם הפצועות ריקדו בקלילות בבנין הסוכה. ליבם רטט בהתרגשות כי למרות התנאים הקשים - גם השנה הם יזכו לשבת בסוכה, נפשם כמו רקדה עימם כל הדרך לבניניהם...

בשקיעת החמה וכניסת החג, היה המחזה בלתי יאומן: עיר נקובה מהפצצות, חריבה והרוסה, ולמרות זאת, פזורות בה מאות סוכות מטות ליפול, בנויות בשארית כוחותיהם של ניצולי ההפצצות הכבדות. בעת צאת הכוכבים המנצנצים ברקיע קטיפתי חגיגי של חג הסוכות, עמדו אלפי יהודים בסוכותיהם, מקדשים על יין או על פת, ומברכים בעיניים נוצצות 'לישב בסוכה!'

כאילו לא יצאו עתה מתוך התופת, כאילו לא נפצעו, כאילו לא ניזוקו וחלקים גדולים מרכושם אבדו לצמיתות. הם עמדו בסוכות בעיניים בורקות, מברכים 'שהחינו' בדבקות, ופניהם מאירות בשמחת חג מלאה ונוצצת. כי חג סוכות היום!

ואז, הבחין הגרי"ז ביהודי אחד, שהבעת פניו ענתה בו שהוא לא

פרשת השבוע

פרשת מטות דיין

פרשת האזינו

הָאֲזִינוּ הַשְּׁמַיִם וְאֲדַבְרָה וְתִשְׁמַע הָאָרֶץ אֲמַרְי פִּי:
שירת האזינו נקראת במסכת סופרים (פרק ט' ה"ח) "שירת הלויים" לפי שהלויים היו שרים אותה בבית המקדש כל שבת [בקרוב המוסף] פסקא אחת משהה ההפסקות שהם "הזיוו לך". ובשבת השביעית היו חוזרים שוב מהתחלה וכן על זה הדרך.

וכתב רבינו החיד"א שיש בזה רמז בראשי תיבות "הזיוו לך" הוי זהיר יפה ואהבת לרעך כמוך. והרמז בזה שהאדם ישמר ויזהר בכל ימות השנה הן בענינים שבינו לבין הקב"ה שגם נקרא ריעך כמו"ש ריעך וריע אביך אל תעזוב. וגם בענינים שבין אדם לחבירו. (תורת החיד"א).

שָׁחַת לוֹ לֹא בָּנִי מוֹמָם דּוֹר עֲקָשׁ וּפְתִלְתַּל:
בספר אוהל יצחק מבאר הפסוק על פי המשל שהובא בזה לקבוצת אנשים שנסעו בספינה, וקם

כן. וזה גם כוונת המדרש אלו היו עונים אמן, להאמין בכל הברכות והתפלות שאנו מברכים ומתפללים שהמה אמת, והכל בידו של הקב"ה ובהשגחתו. לא היינו חוטאים, ולא היה כעס לפני המקום רק רצון טוב. אבל יען לא ענו אמן ולא האמינו בו, באו לכל זה לחטוא עד שישובו אל ה' וירחמו. (אושר אהרן, תורת משה)

פִּי לֹא דָבַר רַק הוּא מִקָּם פִּי הוּא חַיִּיָּם..
בעל דמשק אליעזר שואל: מה החידוש בזה שהתורה אינה דבר ריק?

ומבאר: הרעיון הוא כי שונה חכמת התורה משאר החכמות. כי אם ימצא איש שאינו בקי בכתב ושפת עמו, אפשר לומר עליו שהוא 'איש ריק' אבל אינו מאבד על ידי זה את אישיותו. לא כן חכמת התורה כי אם איש ישראל הוא בער ורחוק מכל וכל מידיעת התורה, אי אפשר לומר עליו שהוא איש ריק, כי בלי חכמת התורה הרי הוא כגוף בלי נשמה, ואינו בגדר איש, אין לו שום חיות כלל.

לכן בצדק אמר משה רבנו ע"ה בדבריו אודות החוב המוטל על האבות לצוות את בניהם לשמור את דברי התורה, שידעו שענין לימוד ושמירת התורה אינם דברים שאם יחסרו לו לאדם יהיה נחשב רק לאיש ריק, אלא "כי היא חייכם" זו היא חיות של עם ישראל שכל זמן שהוא דבוק לתורה הוא נחשב כחי ובעזבו התורה פסקה חיותו. (אוצר חיים)

הרב משה דיין שליט"א ראש הכולל "קנין הלכה"
ומדריך חתנים בישיבת אור דוד

אחד מהם והתחיל לעשות חור בחדרו, שאלוהו מה אתה עושה חור בספינה? אמר להם ומה אכפת לכם והרי אני עושה את החור בחלק שלי, השיבו לו, אמנם חדר זה שלך, אבל כשהמים נכנסים הם חודרים בכל הספינה וכך כל אנשי הספינה יטבעו. והנמשל לענינו, הרשע חושב מה יש אם אני עושה עבירות, והרי אני אסבול מכך. אולם אומרים לו כשאתה חוטא אתה מכריע את כל העולם בחטאיך.

וזה ביאור הכתוב "שיחת לו" האדם עושה עבירות באומרו השחיתות היא רק לי, ומה אכפת לכם מכך. אבל התורה משיבה "לא בניו מומם" לא אמת כדבריו, כי הבנים נמשכים אחריו. וביאור המשך "דור עיקש ופתלתול". הגם שהם חוטאים הם יחידים אבל כל הדור סובל מכך כי כולם מושפעים מאלו התועים. (אוהל יצחק).

פִּי דוֹר תִּהְפֹּכֶת הַמָּה בָּנִים לֹא אֲמַן בָּם:
בילקוט דורש כך "אמון" לשון "אמן", שלא ענו "אמן". ויש לדקדק וכי זה הוא חטא גדול כל כך עד שפרט בשירה חטא זה יותר משאר החטאים שהמה הרבה יותר גדולים ממנו.

בספר אושר אהרן מביא את פירוש החתם סופר שפירש הנה כל רעה שנעשה הוא מחמת חסרון בטחון ואמונה. אבל אם היינו אדוקים באמונה שלימה וטהורה שהכל מהקב"ה ומידו קבלנו הכל, ובלעדו אין כלום. לא היינו חוטאים ומבעתים. וזהו כוונת ופירוש עניית "אמן" היינו שהוא אמת. ולשון תפלה שיאמן

מחמת סיבה מסוימת שיש לו, ולכן אם קר מעט לאדם ילבש בגדים חמים וישן בסוכה, אולם אם אחרי שלבש בגדים חמים עדין קר לו ומצטער מזה, יכול לישון בביתו.

וכן הדין אם חם בסוכה ומצטער לישון כך בחום, אם יש לו אפשרות להניח מאורר או מזגן, יניח אותם בתוך הסוכה וישן, אולם אם אין לו אפשרות וחם לו מאוד ואינו יכול לישון הרי הוא בגדר מצטער ופטור מן הסוכה ויכול לישון בביתו.

מכל מקום אם גם בביתו עדין קר לו כמו שהיה בסוכה או שעדין חם לו כמו שהיה בסוכה אינו בגדר מצטער שפטור מן הסוכה, משום שהגדר של מצטער זהו דווקא שעל ידי שיבתו בסוכה בא לו הצער ועל ידי שישנה את מקומו מהסוכה לביתו יסור אותו הצער.

אם יש בסוכה אורחים או משפחה ואינו יכול לבקש מהם שיצאו, הרי הוא בגדר מצטער פטור מן הסוכה ויכול לישון בביתו, כיוון שיש שם רעש ואינו יכול לישון שם, אבל אם יודע שאם יבקש מהאורחים הם יצאו ויוכל לישון שם, יעשה זאת בנחת.

וכן מי שיש לו ילדים רכים שהם מתערורים באמצע הלילה ובוכים, ואשתו אינו יכולה לטפל בילדים, ואם יישן בסוכה אינו יכול לשמוע את בכייתם של הילדים, רשאי לישון בביתו.

יש לדעת שחייב השינה בסוכה הוא יותר חמור מחייב אכילה בסוכה משום ששינת עראי אסורה מחוץ לסוכה, ולכן אם רוצה רק להניח את הראש לכמה דקות חייב לישון בסוכה, אלא אם כן הוא מצטער.

נשים פטורות ממצות סוכה, ולכן אינם חייבות לאכול או לישון בסוכה, ואין הבדל בין הלילה לראשון לשאר ימים.

אם היה אוכל בסוכה ולא היה דעתו לאכול אלא פחות מכביצה, ונמלך בדעתו באמצע האכילה ורוצה עתה לאכול כביצה, יברך ברכת "לישב בסוכה", אף על פי שמכאן ואילך אינו אוכל עוד שיעור כביצה חדשה.

האוכל עוגה או תבשיל ממיני דגן כגון איטריות, קוסקוס וכדומה, חייב לאכול בסוכה דווקא אם אוכל שיעור כביצה או יותר, אבל אין לו לברך ברכת לישב בסוכה.

ואם אוכל פחות מכביצה אינו חייב לאכול בסוכה, ואם אוכל שיעור של 162 גרם של עוגה או מיני תבשיל שחייב לאכול בסוכה, צריך לברך גם קודם אכילתו ברכת "לישב בסוכה", וכן אם בתחילת אכילתו חשב בדעתו שיאכל מעט מזונות ולאחר מכן נמלך בדעתו ורוצה לאכול שיעור של 162 גרם יברך עתה ברכת "לישב בסוכה".

האוכל פירות או בשר, וכן כל מיני מאכלים שאינם ממיני הדגן, מעיקר הדין אינו חייב לאכול בסוכה, וכן אינו חייב לשתות שום שתיה בסוכה, ואפילו אם שותה יין אינו חייב לשתות בסוכה.

המבדיל במוצאי החג או במוצאי שבת אינו חייב לשתות בסוכה, אולם המחמיר שלא לאכול או לשתות שום דבר חוץ לסוכה הרי זה משובח ותבוא עליו ברכה, אולם ברור שאין לו לברך ברכת "לישב בסוכה".

מי שנמצא באמצע סעודתו שאוכל לחם, אסור לו לאכול או לשתות שום דבר מחוץ לסוכה, ואע"פ שאם לא היה בתוך סעודתו זה היה רק חומר, מכל מקום כיוון שעכשיו הוא נמצא באמצע סעודה אין לו לשתות או לאכול שום דבר מחוץ לסוכה עד שיעשה ברכת המזון, ולכן יש גם להיזהר שלא יצא מן הסוכה ויש מאכל בפיו, אלא יסיים את המאכל שבתוך פיו ורק אז יצא מחוץ לסוכה.

שינה בסוכה

יש חיוב גמור מעיקר הדין לישון בסוכה במשך כל ימי החג, אלא אם כן הוא מצטער לישון בסוכה

פינת ההלכה

פרשת מטות דיין

הלכות חג סוכות

מצוות סוכה בלילה הראשון

מצות עשה מן התורה לאכול שיעור של כזית פת (כ- 30 גרם) בסוכה בלילה הראשון של חג הסוכות, ולכתחילה יאכל שיעור של כביצה (56 גרם). ויכוון קודם אכילתו לקיים מצות עשה מן התורה לישב בסוכה, זכר ליציאת מצרים, וטוב שיכוון שיושב בסוכה זכר לענני כבוד שה' יתברך הקיף את עם ישראל כשיצאו ממצרים.

את הכזית פת נכון להחמיר שלא לאכול עם לפתן או תערובת, אולם לטבל את הלחם במרק חם או בדבש מותר לכתחילה, ולכתחילה צריך לאכול בתוך ארבע וחצי דקות, אולם בדיעבד אם אכלו בתוך שמונה דקות יצא ידי חובה.

אכילה בשבעת ימי החג

בכל ימי חג הסוכות אסור לאכול סעודת קבע מחוץ לסוכה, והיינו משיעור כביצה (54 גרם), ובפחות משיעור של כביצה מותר לאכול פת מחוץ לסוכה. וכאשר אוכל שיעור כביצה או יותר שחייב בסוכה צריך לברך לפני האכילה "לישב בסוכה", ויטול ידיו תחילה ויברך "על נטילת ידים" אחר כך יברך "לישב בסוכה" ישב במקומו ויברך מיד "המוציא לחם מן הארץ".

אם שכח לברך ברכת "לישב בסוכה" וכבר התחיל לאכול יכול לברך ברכת "לישב בסוכה" כל זמן שעדין אוכל ושותה, אך אם כבר סיים את אכילתו ואינו אוכל עוד אינו רשאי לברך ברכת "לישב בסוכה".

רבות מהמדינות המתקדמות (כולל ישראל).
 הבורות הגיעה לשיעור של פחות מעשירית האחוז. מי מכיר מישהו
 שלא יודע קרוא וכתוב?
 התוצר לנפש עלה ב-600 אחוז מאז סיום מלחמת העולם השנייה.
 רמת החיים היום אינה דומה במאומה לרמת החיים בעבר. מי חלם
 לפני 50 שנה על מערכות מיזוג, מחשוב, שינוע ותקשורת הדומות להיום.
 מושלם. אוטופיה. נפלא.
 אז למה יש לנו תחושה שדווקא אבותינו ואבות אבותינו חיו חיים
 רגועים יותר, לחוצים פחות?
 נתון אחרון: השימוש בתרופות אנטי דיכאוניות וחרדתיות מקבוצת
 SSRI עלה ב-400% בחמישים השנים האחרונות.

רגע חושבים

הרב יואב שאלני

אז מה, באמת חסר לנו?

בואו נחזור ליום הראשון ליצירת האדם. אדם הראשון הספיק הרבה
 ביום זה - האלוקים יצר אותו ואת אשתו חוה, הניחם בגן העדן, הזהירם
 מלאכול מעץ הדעת, והם חטאו, אכלו וגורשו מגן עדן. רבינו עובדיה
 ספורנו, מחכמי אטליה שבתחילת המאה ה-16, מסביר בפירושו הנפלא
 על התורה, שחטא זה אינו רק חטא אישי של אדם הראשון, אלא מדובר
 באב-טיפוס לכל חטאי האדם בהיסטוריה. הנחש מייצג את היצר הרע
 שמגיע לפתות את האישה, המייצגת את כוח הדמיון. לפני האכילה מציג
 הנחש פרזנטציה מושלמת על הטעם, על ההנאה ועל הרווח העתידי
 שיקבלו אם יאכלו מעץ הדעת. הכול פנטזיה, דמיון, מצג שווא.
 ואחרי החטא - מפח נפש, אכזבה, תחושת החמצה. אם שאלנו מה
 חסר לנו, התשובה היא: לא כלום. טוב, כמעט לא כלום. אבל ככל שרמת
 החיים מסביבנו עולה, כוח הדמיון משלה אותנו יותר שאם נשיג עוד
 יותר - יהיו חיינו מושלמים. ואז נותר רק להשיג עוד קצת ועוד קצת...
 וכמו שהתבטא צניקן אחד ואמר, שהסיפוק שלנו מהמשכורת
 החודשית אינו תלויה בגובה המשכורת שלנו, אלא בגובה המשכורת של
 החבר שלנו בעבודה, או של הגיס שלנו במשפחה.
 אז, בואו נקבל קבלה טובה לשנה החדשה: נחליף את העדשה שלנו,
 לא ניתן ליצר הרע ולדמיון שלנו לספר לנו מה חסר לנו, אלא נתמקד כל
 הזמן במה שיש לנו, וכשנסתכל סביבנו נראה שאנחנו עשירים.
 ולגבי השאלה מה הולך לקרות בשנה הקרובה - בידינו ובמחשבתנו
 הדבר. שנה טובה.

מה חסר לנו?

זה הזמן שבו פרשנים, עיתונים וחוזים בכוכבים נותנים תחזית
 לשנה החדשה. מה באמת הולך לקרות?

מספרים שלפני כ-200 שנה ישבו סב ונכדו במרפסת ביתם שבעיירה
 ושוחחו. "שמעתי שיש דבר כזה הנקרא גן עדן", החל הנכד לומר. "סבא,
 מהו גן עדן?" "אספר לך מה יש בגן עדן", ענה הסב. "היום, אם אתה
 רוצה לשתות כוס מים, עליך לטרוח וללכת עד הבאר, לשלשל את הדלי,
 להעלות אותו בחזרה כשהוא מלא, ולשאת אותו עד הבית כדי למלא כוס
 מים אחת. בגן עדן - רק לוחצים על כפתור, והמים זורמים". "ואוו..."
 התפעל הנכד. "ויש גם כפתור מים חמים ומים קרים", הוסיף הסבא
 בידענות. "מה עוד?" "השתוקק הנכד לשמוע. "הנה", הסביר הסבא,
 "כשאני צריך להודיע דבר-מה לאביר, הנמצא כעת בעבודה, אני שולח
 אותך, מרחק 10 דקות הליכה, והוא עונה לך תשובה בשבילי. שוב עליך
 לחזור 10 דקות הליכה, ואם ארצה הבהרה - שוב 10 דקות ושוב 10
 דקות. בגן עדן אני יושב כאן, לוחץ על כפתור ומשוחח עם אביר ועם כל
 אדם בעולם ללא כל טרח". וכך ישב הנכד הפיקח ושמע על נפלאות גן
 עדן, הכלולות נסיעה, טיסה, חשמל ומה לא. ואז הפטיר את המסקנה
 הפשוטה: "בטח האנשים שבגן עדן מ-א-ו-ד שמחים ורגועים..."

אז מה חסר לנו?

נותנים אחדים על העולם המערבי: תוחלת החיים הכפילה את עצמה
 ב-100 שנים האחרונות, והיא עומדת על ממוצע של למעלה מגיל 80

הרב יהודה שמעוני מרצה באתר ישיבת אור דוד
 למגוון הרצאות הרב כנסו לאתרנו: Rabenu.co.il

מהיום אפשר לתרום בכל מקום

מהו מכשיר "קהילות"?

קהילות הינו מכשיר המאפשר לתרום ישירות לארגונים
 ארציים ומקומיים בכל רגע נתון מכל מכשיר "קהילות".

תשלומים

ניתן לתרום למוסדותינו
 במכשיר "קהילות" גם
 בתרומה חד פעמית וכן ניתן
 לבצע תרומה בהוראת קבע.

איך משלמים

במכשיר זה ניתן לשלם
 באמצעות העברת
 כרטיס האשראי.
 התשלום היינו בטוח ומוגן.

קהילות

לפרטים נוספים

Rabenu.co.il 03-5701212